

Horari de les celebracions litúrgiques

Basilica

- 07.30 **Laudes**
- 09.00 **Missa** (Cambril)
Només durant el mes d'agost
- 09.30 **Missa**, diumenges i festius
- 11.00 **Missa Conventual**
- 12.00 **Missa**, dies feiners (Santíssim)
- 12.00 **Salve i Virolai**, diumenges i festius
- 13.00 **Salve i Virolai**, dies feiners
(els dissabtes, sense l'Escolania)
- 13.00 **Missa**, diumenges i festius
- 18.15 **Rosari**
- 18.45 **Vespres**
- 19.30 **Missa**, dissabte, diumenge i festius

Santa Cova

- 11.30 Des de l'1 de maig fins a l'1 de novembre

Horari de confessions

- 08.15 - 11.40 Diumenges
- 10.00 - 11.40 Dissabtes
- 10.40 - 11.40 Dies feiners
- 12.00 - 13.00 Tots els dies
- 17.00 - 18.00 Diumenges
- 19.30 - 20.00 Dissabtes i diumenges

Vetlles

- 23 d'abril, vetlla pasqual, a les 22.00
- 26 d'abril, vetlla de Santa Maria, a les 21.00
- 11 de juny, vetlla de Pentecosta a les 22.00,
sense missa
- 14 d'agost, vetlla de l'Assumpció, a les 22.00,
sense missa
- 7 de setembre, vetlla de la Nativitat, a les 22.00,
sense missa
- 24 de desembre, vetlla de Nadal, a les 22.00
- 31 de desembre, vetlla per la Pau, a les 22.30

Per a més informació:

Tel.: (+34) 93 877 77 66

Fax: (+34) 93 877 77 50

ccpastoral@santuari-montserrat.com

Escoltem la Paraula i meditem-la

“Déu te guard,
plena de gràcia”

Propostes pastorals

Montserrat

La devoció i l'admiració que sentim envers Maria ens ajudarà en el nostre camí cristià si, prenent el que els evangelis ens diuen d'ella, en fem referència i exemple a seguir en el nostre viure quotidià. Enguany ens fixem, en un detall que sant Lluç ens dóna de la vida de Maria quan ens diu, després de l'adoració dels pastors: "*Maria guardava tot això en el seu cor i ho meditava*"; i després de la resposta de Jesús en ser retrobat pels seus pares en el temple: "*La seva mare conservava tot això en el seu cor*". Els fets i les paraules de Jesús eren, per Maria, la manera com Déu li anava fent comprendre la missió de Jesús i el paper que hi tindria com a mare. Per a Maria la paraula de Déu havia estat ben clara: "*Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús... i l'anomenaran Fill de l'Altíssim*"; i aquesta paraula transformà la seva vida en una ofrena a Déu: "*Que es compleixin en mi les teves paraules*"; en un seguiment del seu propi fill fins al peu de la creu; i en maternal companyia per als primers cristians, amb qui es trobava, units en pregària, el dia de la Pentecosta.

Un dia que digueren a Jesús que la seva mare i els seus germans el buscaven, ell respondrà: "*La meua mare i els meus germans, són els qui escolten la paraula de Déu i la compleixen*". La paraula té la missió de guiar-nos en el nostre camí de fe, per això volem prendre exemple de Maria i fer-ne vida en el nostre interior. Ella ens encoratja a trobar-nos habitualment amb Jesús, que és la paraula que el Pare ens envia com a signe del seu amor per nosaltres i del seu desig de mostrar-nos el camí de la nostra salvació i de la nostra esperança, si ens hi disposem amb fe. Ens cal doncs obrir-nos al que ell ens vol dir, escoltant atentament, per copsar el sentit que aquesta paraula té encara avui per nosaltres, fer-ne diàleg amb ell i convertir-la en pregària i guia de la nostra vida. Conservar la paraula en el cor, guardar-la, meditar-la, complir-la, no vol dir sinó donar-li vida en el nostre existir diari; però perquè això sigui possible cal un pas decisiu, el desig de conèixer-la i saber què ens diu. Recordem aquí les paraules de Maria: "*Feu el que ell us digui*". I què ens diu "el qui és La Paraula"?

Ja en les primeres pàgines dels evangelis trobem dues crides ben concretes que afecten el nostre ser cristians en el món: "*Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop*" i "*Veniu a mi i us faré pescadors d'homes*". Deixar que la paraula entri en el nostre cor ens demana estar disposats a renovar-nos, a posar-nos en camí, a fer experiència de ser deixebles, observant, escoltant i preguntant a Jesús; i sentirem que Jesús ens exhorta a ser sal de la terra i llum del món; ens diu que hem de pregar sempre, sense perdre mai l'esperança; i que és la fe la que ens guarirà dels nostres mals; ens encoratja a no tenir por, a tenir fe, acollint en nosaltres el Regne; a ser com bots nous per acollir el vi nou de la seva paraula; a aprofitar les oportunitats que se'ns ofereixen, sense por a l'exigència i al compromís; ens anuncia que el seu camí vers el Pare passarà per la creu i que aquells que el vulguin seguir també l'hauran de prendre si volen fer via vers el Regne; i que la nostra identificació ha de ser la de l'amor fratern, perquè tothom ens reconegui com a deixebles seus. Per això necessitem la confiança envers el Pare, com la tenen els infants; un Pare que ens acull, que ens estima i que ens perdona sempre; que ens ha mostrat el seu amor immens en Jesús, que és la seva paraula de vida, el camí i la porta d'entrada al seu Regne, la veritat més profunda de la nostra existència.

Qüestions per a la vida i per a la fe

- Visc amb il·lusió la meua vida cristiana? cal que millori algun aspecte?
- Dedico temps, habitualment, a la lectura de la Paraula de Déu? què m'aporta?
- Procuo aplicar-la a la realitat de la meua vida familiar, laboral, creient?
- Què m'agradaria obtenir, durant l'estada en el santuari, per al meu creixement com a cristià?
- Sóc agraït per tot el cada dia rebo de Déu i pel do de la fe que m'ha estat donada?